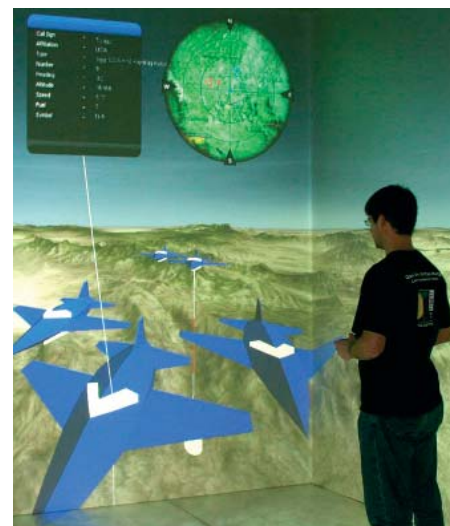
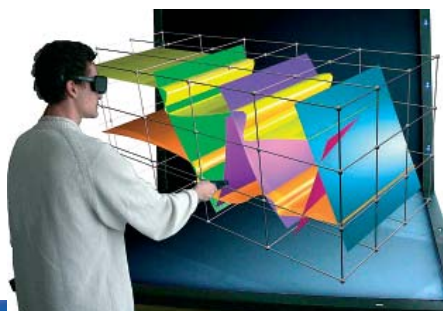

Vindecați virtual

Sindromul post-traumatic este tratat cu succes în realitatea virtuală. Programul a fost dezvoltat pentru a-i ajuta pe soldații americani din Forțele terestre să-și revină după misiunile din teatrele de operații. Termenul de sindrom post-traumatic este folosit pentru a descrie o serie de simptome psihologice pe care oamenii le resimt ca urmare a unui eveniment traumatic, care de obicei pune viața în pericol. Deși convențional este tratat prin psihoterapie și medicamente antidepresive, patru voluntari americani au fost vindecați de urmările traumelor printr-un sistem virtual conceput de un grup de cercetători americani, care combină scene realiste de război urban și acțiuni în deșert,

mirosurile și sunetele permițând pacienților să retrăiască, la intensitate redusă și sub observație clinică, evenimentele care i-au marcat. Pentru a recrea scenele traumatizante, sistemul este compus dintr-o casă care proiectează imaginea de calitate a

unui dintre scenariile propuse: urban sau deșert. Totul în această realitate poate fi manipulat, de la intensitate la modelul de producere și gravitatea incidentelor. Gradul de realism este mărit prin pomparea de către sistem a diferitelor mirosuri precum praf de pușcă sau cauciuc ars.

Primul militar tratat a fost o femeie de 21 de ani, martoră a mai multor explozii suicidare. În prezent s-a început tratamentul pe un număr nedezvăluit de subiecți, „rezultatele fiind încurajatoare”, după cum declara doctorul Skip Rezzo, de la Universitatea din California, unul dintre inițiatorii proiectului. ■

Adio cizme și obiele!

Ucraina și Bielorusia mai fac un pas în domeniul militar. Dar nu cu vechile cizme de păsărie și obielele din dotarea standard a militarilor sovietici, pentru că aceste două țări au decis să renunțe la vechile uniforme, moștenite de la armata țaristă, preluate și de Armata Română.

Primele regulamente ale Armatei Române îi explicau în detaliu modalitatea de folosire a obiectelor de încălzire, dar procesul de învățare era dur pentru militari. Alexander, un fost tanchist citat de BBC, a afirmat că în primele două săptămâni de armată picioarele îi erau carne vie, dar apoi bătăturile apăsătoare l-au făcut să nu-i mai pese, „putând să bată cuie cu degetul mare”.

Obielele au fost folosite de mult de țărani ruși și au devenit o necesitate pentru cizmele de păsărie, pentru că acestea aveau cusături în cele mai diverse locuri și orice protecție contra rozăturilor era binevenită. Unii dintre militarii ruși au încercat să adopte osetele, dar au renunțat în curând datorită ineficienței acestora, întorcându-se tot la obiele.

Ucraina a decis să renunțe atât la cizme, cât și la obiele, argumentând că peisajul național nu necesită astfel de obiecte de încălzire, de altfel foarte bune împotriva frigului extrem sau în terenurile mlăștinoase, datorită impermeabilității – și că soldații merită o viață mai ușoară și în același timp mai

igienică. Bielorusia are planificat retragerea ultimei perechi de cizme abia în anul 2010, iar Rusia nu și-a exprimat nici un fel de intenție în acest sens. ■

Rubrică realizată de BOGDAN OPROIU